

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det ville være interessant at høre hr. Peter Skaarup uddybe sine bemærkninger om, at muligheden for, at EU skulle kunne kontrollere svig, skulle forbedres, at EU skulle være bedre til at kontrollere disse midlers anvendelse. Det vil jeg gerne høre uddybet lidt.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg synes da, der er mange muligheder for at forbedre mulighederne for kontrol med svig og svindel, og det er jo en kendt sag, at budgettet for EU er en af de store poster, som ikke står med store, fede typer, men der er jo svindel, og det er et stort milliardbeløb, der er svindel for hvert eneste år. Derfor er det selvfølgelig vigtigt for Folketinget at udsende et signal om, at det skal der gøres noget ved.

Men det er klart, at det kan vi ikke gøre ved den her debat, men jeg vil gerne sende det signal fra Dansk Folkepartis side under debatten, at vi mener, at det er vigtigt at få gjort op med det. Og vi tror, at en af forudsætningerne er, at Danmark ret hurtigt får gennemført noget som det her.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kan høre på det hele, at hr. Peter Skaarup ikke er interesseret i at give et svar, der giver nogen som helst mening. For naturligvis handler det om, at EU-systemet selv ikke kan overrule de nationale myndigheder i kontrollen af de EU-midler, der bliver udbetalt, og som der bliver svindlet med i de enkelte lande.

Det var det svar, hr. Peter Skaarup ikke ville give.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det synes jeg egentlig godt at EU-systemet kan. Altså, Revisionsretten er dem, der har til opgave at pege på de her ting. Og Revisionsretten udgiver hvert eneste år en diger rapport, der fortæller om EU-svindler, uanset om vi kan lide det eller ej. Indstillingen er jo klar fra Revisionsretten: Den håndtering af midler, som bl.a. foretages i Danmark, skal blive bedre. Vi må erkende, at der også i Danmark svindles med de her midler.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget, som vi her behandler, kan man vist roligt sige er en ordentlig mundfuld. I CD anerkender vi regeringens bestræbelser på at bekæmpe økonomisk kriminalitet, og vi mener, man har et fornuftigt udgangspunkt med forslaget, som jo dels har baggrund i en handlingsplan fra 1997, men som også i høj grad bygger på internationale konventioner, hvoraf nogle forudsættes ratificeret efter en eventuel vedtagelse af det her forslag.

Overordnet set indeholder forslaget nogle klare skærper i relation til visse former for økonomisk kriminalitet, herunder også kriminalisering af handlinger, som ikke tidligere har været kriminaliseret.

Set sådan lidt fra oven kan vi i CD fuldt ud tilslutte os, at momssvig skal kunne straffes hårdere, at forældelsesfristen for disse moms-overtrædelser forlænges, at bestikkelse straffes i videre omfang end i dag, og at EU-svig selvstændigt kriminaliseres, og det er bare for at nævne nogle af forslagens elementer.

Men hvis man skal være sin opgave voksen, kan man jo ikke bare forholde sig til tingene sådan lidt på et overordnet plan, så må man jo gå længere ned i detaljerne og se på, hvilke virkninger disse lovændringer vil få. Og her bliver det altså lidt indviklet efter vores opfattelse. Det vil jeg gerne illustrere ved at tage udgangspunkt i forslaget, der vedrører bestikkelse.

Man kan vist godt tillade sig at sige, at bestikkelse af embedsmænd i Danmark tilhører en kategori af forbrydelser, som man generelt tager særlig afstand fra, sådan lidt på linje med spirituskørsel. I Danmark er embedsmænd objektive og ubestikkelige, og kun få drømmer overhovedet om at forsøge at bestikke disse embedsmænd.

Det samme bør selvfølgelig gøre sig gældende for tjenestemænd fra internationale organisationer. Vi taler jo om organisationer, som Danmark selv er medlem af, og som medlemsland bør vi selvfølgelig stille krav til de tjenestemænds objektivitet og ubestikkelighed. Og selvfølgelig skal vi også regulere vore egne borgers adfærd i forhold til disse tjenestemænd. Det er ikke her, vi i CD har et problem.

Embedsmænd er imidlertid ikke lige ubestikkelige alle steder, og nogle steder er lidt bestikkelse jo nærmest en forudsætning for at indlede et samarbejde med lokale myndigheder. Man kan jo nærmest kalde det kutymemæssigt accepteret uredelighed. Men samarbejde med